

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-664-5-50>

**TRIAD METHODOLOGY OF HARRIS–BRIER–QUINE
IN THE ANALYSIS OF ENGLISH-LANGUAGE DIGITAL PROTEST
DISCOURSE: LINGUISTIC FEATURES AND TRANSLATION
STRATEGIES**

**ТРИАДНА МЕТОДОЛОГІЯ ХАРРИС–БРІЕР–КВАЙН
В АНАЛІЗІ АНГЛОМОВНОГО ЦИФРОВОГО ДИСКУРСУ
СПРОТИВУ: ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ
ТА ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ СТРАТЕГІЇ**

Iakymovych M. O.

*Postgraduate Student at the Department
of Theory, Practice and Translation
of the English Language,
National Technical University
of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv
Polytechnic Institute"
Kyiv, Ukraine*

Якимович М. О.

*аспірант кафедри теорії, практики
та перекладу англійської мови,
Національний технічний університет
України «Київський політехнічний
інститут імені Ігоря Сікорського»
м. Київ, Україна*

Цифрова трансформація протестної комунікації у XXI столітті кардинально змінила механізми формування, поширення та функціонування дискурсу спротиву. Англомовні протестні гасла, циркулюючи в глобальному цифровому просторі як хештеги, меми та соціальні маркери, створюють специфічний тип медіадискурсу, що потребує міждисциплінарного лінгвістичного аналізу та адекватних перекладацьких стратегій. Мета дослідження – виявити лінгвостилістичні особливості англомовного цифрового дискурсу спротиву та визначити перекладацькі стратегії його відтворення українською мовою на основі авторської тріадної методології Харріс–Бріер–Квайн.

Теоретико-методологічну основу дослідження складає розроблена нами **тріадна методологія**, яка інтегрує три підходи: (1) дискурс-аналіз З. Харріса [1] забезпечує виявлення синтаксичних структур та ілюстративних функцій протестних гасел; (2) кіберсеміотика С. Бріера [2] дозволяє дослідити цифрову трансформацію протестних знаків, хештегізацію та міжрухову міграцію мовних матриць; (3) теорія перекладацької невизначеності В. В. О. Квайна [3] визначає зони перекладацьких труднощів. Матеріалом дослідження слугує спеціально укладений корпус із 500 англомовних протестних гасел із 53 рухів у хронологічному діапазоні 2011–2026 років із паралельним перекладом українською мовою.

Аналіз корпусу виявив шість основних прагматичних ознак протестного дискурсу: директивні конструкції – 126 одиниць (25,2%), заперечення – 132 (26,4%), метафори – 72 (14,4%), інтертекстуальність – 203 (40,6%), паралелізм – 80 (16,0%), риторичне питання – 8 (1,6%). Домінування інтертекстуальності над іншими ознаками засвідчує, що цифровий дискурс спротиву є насамперед дискурсом реактивації: він переписує та переосмислює попередні тексти, створюючи багатошаровий «палімпсест значень» [4, с. 266].

Встановлено механізми міжрухової циркуляції мовних матриць та класифіковано 11 патернів-шаблонів, що функціонують як «відкритий код» протестного дискурсу. Серед них: «[X] lives matter» (BLM → Palestine → StandWithUkraine), «My body, my choice» (MeToo → CovidProtest → ReproRights2025), «No [X], no [Y]» (BLM → Universal → 50501). Глобальне поширення зафіксовано в 280 одиницях (56,0%). Ці матриці емпірично підтверджують концепцію «репертуару суперечок» Ч. Тіллі [5]: будь-який рух може підставити власну змінну [X] і «перезавантажити» формулу в новому контексті, зберігаючи ілюктивну силу оригіналу.

Визначено ієрархію перекладацьких стратегій: дослівний переклад домінує – 405 одиниць (81,0%), що зумовлено лапідарністю протестних гасел (середня довжина 5,3 слова, 72% – прості речення). Адаптований переклад застосовується до культурно маркованих одиниць – 74 одиниці (14,8%). Нульовий рівень перекладацьких втрат зафіксовано у 78,8% випадків, що свідчить про високу транслятивність протестного дискурсу. Водночас культурно марковані одиниці (4,8%), такі як «Be water» (алюзія на Брюса Лі) чи «Rest in power» (афроамериканська похвальна формула), демонструють максимальну зону перекладацької невизначеності за Квайном і потребують прагматичної адаптації [3].

Аналіз хвилі протестів 2025 року (157 гасел, 14 рухів) виявив п'ять нових тенденцій: зростання заперечних конструкцій до 32,3%; MAGA-деконструкцію як прийом семіотичного «культурного глушіння»; антимонархічну метафору (когнітивний фрейм ТРАМПІЗМ – ЦЕ МОНАРХІЯ); інтертекстуальність 45,7%; зниження глобального поширення до 29,6% через внутрішньоамериканський фокус.

Наскрізний тріадний аналіз 500 одиниць підтвердив евристичний потенціал методології: за Харрісом, протестний дискурс тяжіє до мінімальних конструкцій із максимальною ілюктивною силою; за Бріером, хештегізація перетворює гасло на палімпсест значень, забезпечуючи міжрухову міграцію; за Квайном, зона невизначеності мінімальна для 78,8% одиниць, але максимальна для культурно маркованих гасел. Розроблена тріадна методологія Харріс – Бріер – Квайн довела свою

ефективність і може бути застосована до аналізу інших типів медіа-дискурсу [6; 7].

Література:

1. Harris Z. S. Discourse Analysis. *Language*. 1952. Vol. 28, № 1. P. 1–30.
2. Brier S. *Cybersemiotics: Why Information Is Not Enough!* Toronto : University of Toronto Press, 2008. 498 p.
3. Quine W. V. O. *Word and Object*. Cambridge : MIT Press, 2010. 310 p.
4. Papacharissi Z., de Fatima Oliveira M. Affective News and Networked Publics: The Rhythms of News Storytelling on #Egypt. *Journal of Communication*. 2012. Vol. 62, № 2. P. 266–282.
5. Tilly C. *Contentious Performances*. Cambridge : Cambridge University Press, 2008. 235 p.
6. Якимович М. О. Металінгвістика цифрового спротиву: когнітивно-дискурсивні механізми та перекладацькі трансформації. *Закарпатські філологічні студії*. 2025. Вип. 40. С. 146–154.
7. Гудманян А. Г., Якимович М. О. Концепт «спротив» у тріаді наративів: «мережецентричність» – «публічний простір» – «мережева спільнота». *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2023. Вип. 67. С. 225–233.